RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 85.595 van 23 februari 2000
in de zaken A. 49.906/X-7613
A. 54.571/X-7614.

In zake : Joseph VERVLIET,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. SCHYVENS,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Sint-Jozefstraat 43

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering.

D E R A A D V A N S T A T E, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Joseph VERVLIET op 11 januari 1993 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 3 september 1992 van de Gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming waarbij een ontwerp van lijst van voor bescherming vatbaar dorpsgezicht wordt vastgesteld met betrekking tot "Zoersel : De omgeving van het kasteel en de woningen Jagersdreef 3-5-7";

Gezien het verzoekschrift dat Joseph VERVLIET op 16 november 1993 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 24 juni 1993 van de Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming waarbij de omgeving van het kasteel en de woningen Jagersdreef 3-5-7 te Zoersel worden beschermd als dorpsgezicht om reden van historische waarde;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord in beide zaken;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur P. DE WOLF;

Gelet op de beschikking van 20 september 1996 tot voeging van de zaken;

Gelet op de beschikking van 20 september 1996 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van de dossiers gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 3 december 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 december 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat C. VAN LOON die, loco Advocaat H. SCHYVENS verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat B. VAN LAECKE die, loco Advocaat K. VAN HOOREBEKE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker tegen het ontwerp van lijst van 3 september 1992 tien middelen aanvoert;

Overwegende dat luidens het eerste middel artikel 5, § 2, 3°, van het decreet van 3 maart 1976 tot

bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten is geschonden en verzoeker "persoonlijk verwittigd (had) behoren te worden, per aangetekende brief, van de opneming van zijn eigendom op het voorontwerp van lijst van voor bescherming vatbare eigendommen, hetzij 'monumenten' in de strikte zin, hetzij monumenten in de ruime zin, daaronder begrepen stads- en dorpsgezichten"; dat er volgens de memorie van wederantwoord "geen wettige reden (bestaat) om aan de eigenaars van eigendommen binnen een gepland dorpsgezicht de kennisgeving te ontzeggen, welke rechtens wordt verzekerd aan de eigenaars van geplande monumenten"; dat in de laatste memorie verzoeker verzoekt aan het Arbitragehof de volgende prejudiciële vraag te stellen: "Is art. 5, § 2, 3° van het Vlaamse Decreet tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, d.d. 03.03.1976, in strijd met artikel 10 & 11 Gecoördineerde Grondwet, in een dusdanige uitlegging dat het bedoelde artikel bepaalt dat het voorontwerp van lijst van voor bescherming vatbare eigendommen, aan de eigenaars en vruchtgebruikers van die eigendommen dient te worden betekend, wanneer het gaat om de voorgenomen bescherming van monumenten, doch niet wanneer het gaat om de voorgenomen bescherming van stads- of dorpsgezichten?";

Overwegende dat luidens het tweede middel het openbaar onderzoek niet tijdig werd aangevat, minstens de aanplakking ter plaatse niet tijdig gebeurde en alleszins de duur van het openbaar onderzoek minder dan de bij decreet bepaalde termijn van dertig dagen beliep; dat mede in de memorie van wederantwoord wordt toegelicht dat het onderzoek werd afgesloten op 2 december 1991, dat het dossier, dat pas op 31 oktober 1991 aan de gemeente Zoersel is toegestuurd, nooit met ingang van diezelfde dag reeds ter inzage van het publiek kan hebben gelegen en dat de aanplakking ter plaatse pas is gebeurd omstreeks 15 november 1991;

Overwegende dat luidens het derde middel niet blijkt dat het voorontwerp van lijst werd gepubliceerd in tenminste drie Nederlandstalige dag- en/of weekbladen;

Overwegende, met betrekking tot de drie middelen tezamen, dat op 30 september 1991 de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting de omgeving van het kasteel Zoerselhof en de woningen Jagersdreef 3-5-7 te Zoersel op een voorontwerp van lijst van voor bescherming vatbaar dorpsgezicht heeft geplaatst; dat die beslissing een fase van onderzoek en raadpleging inluidt, aan het eind waarvan het de minister toekomt te beslissen of de beschermingsprocedure wordt voortgezet door het vaststellen van een ontwerp van lijst; dat in deze onderzoeksfase het decreet de mogelijkheid voorziet om tegen de voorgenomen bescherming opmerkingen en bezwaren in te brengen bij het college van burgemeester en schepenen, dat ze in een procesverbaal opneemt; dat het artikel 5, § 2, van het decreet met betrekking tot de ruchtbaarheid aan de bezwaarprocedure bepaalt wat volgt :

> "De voorontwerpen van lijst worden door de Minister gelijktijdig :
> (...)
> 2° voor openbaar onderzoek gepubliceerd in ten minste drie Nederlandstalige dag- en/of weekbladen;
> 3° bij ter post aangetekende brief betekend aan de erop vermelde eigenaars en vruchtgebruikers van monumenten. Zowel bij de publicatie als bij de betekening wordt uitdrukkelijk vermeld de einddatum van de termijn gedurende welke bij het betrokken gemeentebestuur opmerkingen en bezwaren kunnen worden ingediend. De termijn van het openbaar onderzoek bedraagt dertig dagen;
> 4° bij het betrokken gemeentebestuur neergelegd ter advies en ter aanplakking, in de daarop vermelde stads- en dorpsgezichten voor het openen van een proces-verbaal waarin de opmerkingen en bezwaren worden opgenomen";

Overwegende dat de bestreden ontwerplijst niet persoonlijk is aangezegd geworden aan verzoeker,

eigenaar van het in het dorpsgezicht gelegen eigendom ter Jagersdreef 7 te Zoersel; dat dit volgens de verwerende partij ook niet nodig was; dat zij van mening is dat het decreet "enkel een persoonlijke betekening vereist van het voorontwerp van lijst voor de eigenaars en de vruchtgebruikers van monumenten"; dat zij wel in het administratief dossier door de burgemeester en de gemeentesecretaris ondertekende attesten voorbrengt die bevestigen dat het openbaar onderzoek op 31 oktober 1991 geopend is, dat het op 2 december 1991 gesloten werd, dat het dossier elke werkdag ter inzage van het publiek lag en dat de bekendmaking is aangeplakt op 5 november 1991; dat verzoeker tegen de attesten geen betichting van valsheid heeft aanhangig gemaakt bij de bevoegde rechter; dat voorts verwerende partij bewijst drie dagbladen aangetekend te hebben aangeschreven met het oog op de publicatie van het openbaar onderzoek;

Overwegende dat de in de middelen aangehaalde tekortkomingen aan de ruchtbaarheidsvoorschriften verzoeker niet belet hebben tijdig, en kennelijk met kennis van zaken, een naar eigen zeggen "zeer omstandig" bezwaarschrift met tien bijlagen in te dienen; dat hij niet beweert en dat evenmin spontaan duidelijk is dat de eventuele verzuimen direct of indirect een weerslag hebben gehad of tenminste kónden hebben op het verdere verloop en de uitkomst van de beschermingsprocedure; dat in die omstandigheden de in de middelen aangevoerde tekorten, indien ze al bewezen zouden zijn, niet de onwettigheid van de bestreden ontwerplijst aantonen, noch bijgevolg tot de vernietiging ervan kunnen leiden; dat de middelen onontvankelijk zijn; dat dit meebrengt dat de vraag die verzoeker in verband met het eerste middel aan het Arbitragehof voorgelegd wenst te zien geen vraag is waarop het antwoord voor de berechting van het middel nodig is; dat de vraag geen prejudicieel karakter heeft; dat zij niet wordt gesteld;

Overwegende dat luidens het vierde middel Bruno Josephus Augustinus VERVLIET, eigenaar van het onroerend goed ter Jagersdreef 3 te Zoersel, "bij weten van verzoeker, nooit betekening van het bestreden besluit (heeft) ontvangen, zulks in strijd met art. 5, § 3, tweede lid in fine Decreet 03.03.1976";

Overwegende dat blijkens het administratief dossier de ontwerplijst op 12 november 1992 aangetekend is toegestuurd aan: "VERVLIET-VAN RIEL B.J./L., Jagersdreef 3, 2980 Zoersel"; dat het middel feitelijke grond mist;

Overwegende dat luidens het vijfde middel het plan dat bij het aan verzoeker betekende afschrift van de bestreden ontwerplijst is gevoegd, niet de handtekening van de minister draagt en dus de "nodige authenticiteit" mist; dat volgens de memorie van wederantwoord en de laatste memorie uit de libellering van de titelpagina overduidelijk volgt dat de minister zichzelf tot regel heeft gesteld "plans altijd als authentiek te bevestigen door de handtekening";

Overwegende dat de minister op 3 september 1992 het besluit tot vaststelling van de ontwerplijst heeft ondertekend; dat het besluit voor de afbakening van het op de ontwerplijst geplaatste dorpsgezicht uitdrukkelijk verwijst naar een bijgaand plan; dat het betreffende plan, dat benevens de datum "03-09-1992" ook de vermeldingen "Ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten en stads- en dorpsgezichten" en "Omschrijving: Omgeving Zoerselhof" draagt, een integrerend deel is van het besluit van 3 september 1992; dat het geen afzonderlijke handtekening behoeft om authenticiteit te genieten; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat in het zesde middel wordt uiteengezet dat de gemeenschapsminister op 27 november 1990 de ontwerplijst omgeving Zoerselhof en de woningen Jagersdreef 3-5-7 te Zoersel heeft geschrapt, dat de overheid haar eigen besluiten moet eerbiedigen en dat de minister niet plots, zonder een nieuw element, de goederen "beschermenswaard" kan bevinden die hij een paar maanden voordien "niet beschermenswaard" vond;

Overwegende dat de omgeving van het kasteel Zoerselhof en de woningen aan de Jagersdreef 3-5-7 te Zoersel een eerste keer op een ontwerplijst van voor bescherming vatbaar dorpsgezicht zijn geplaatst bij besluit van 17 januari 1990; dat de ontwerplijst bij besluit van 27 november 1990 "geschrapt" werd; dat blijkens de memorie van antwoord en het administratief dossier de reden hiervoor was dat voor een vernietiging door de Raad van State werd gevreesd, omdat "de publikatie van het dorpsgezicht in de kranten over het hoofd werd gezien"; dat deze reden het afbreken van de lopende beschermingsprocedure kan verantwoorden; dat zij zich er niet tegen verzet dat de minister op 30 september 1991 tot het inzetten van een nieuwe beschermingsprocedure besliste; dat uit niets blijkt dat verwerende partij op enig moment zou gemeend hebben dat de betreffende omgeving en woningen niet beschermwaardig zijn; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker in het zevende middel aanvoert dat de voorgenomen bescherming geen steun vindt in de feiten, dat zijn onroerend goed geen historische of volkskundige, noch noemenswaardige architecturale of kunsthistorische waarde bezit, dat ten gevolge van talrijke wijzigingen en aanpassingen de huidige toestand van de betrokken goederen zodanig is dat zij niet voor bescherming als dorpsgezicht in aanmerking komt, dat ook de ruimtelijke ordening van de

overige aanpalende onroerende eigendommen "haaks (staat) op de idee van een beschermenswaard dorpsgezicht"; dat in de memorie van wederantwoord en de laatste memorie benadrukt wordt dat verzoekers woning niet vóór 1843 is gebouwd en dat de overheid de bewijskracht van de stukken van het dossier schendt, inzonderheid van de atlas der buurtwegen van 1843;

Overwegende dat de beslissing van 3 september 1992 naar haar inhoud verantwoord wordt door een verwijzing naar het advies van 13 november 1991 van de provinciale commissie Antwerpen van de koninklijke commissie voor monumenten en landschappen, het advies van 17 december 1991 van de directie Antwerpen van het bestuur voor ruimtelijke ordening, het advies van 2 december 1991 van het college van burgemeester en schepenen van Zoersel en naar het openbaar onderzoek; dat een en ander resulteerde in een "verslag beëindigd openbaar onderzoek" van het bestuur voor monumenten en landschappen, waarin het bezwaarschrift dat verzoeker indiende wordt weerlegd en waarin de bescherming als dorpsgezicht wordt geadviseerd "omwille van het algemeen belang gevormd door historische waarde";

Overwegende dat verzoeker tegen de bescherming als dorpsgezicht in essentie inbrengt dat zijn onroerend goed onvoldoende waardevol is, niet zo oud zou zijn als verwerende partij aanneemt en, tezamen met zekere andere onroerende goederen binnen en vlak buiten het beschermde dorpsgezicht, niet intact bewaard is gebleven; dat weliswaar ten tijde van het bestreden besluit voor de bescherming van een dorpsgezicht vereist was dat de omgeving zelf een intrinsieke waarde vertoont, maar niet elk goed afzonderlijk dat binnen dit dorpsgezicht gelegen is; dat het in dit licht niet van doorslaggevend belang is of verzoekers woning al dan niet zelf historische waarde heeft; dat evenmin de afwezigheid van elk storend element een decisief gegeven is;

dat in dit verband in het "verslag beëindigd openbaar onderzoek" op goede grond kon worden overwogen dat het hier "niet zozeer" over de woning van verzoeker gaat "dan wel om een ruimer geheel waarvan de betrokken woning deel uitmaakt" en dat het evenmin ter zake doet dat de omgeving enkele elementen bevat die strijdig zijn met het algemeen beeld, aangezien "het gaat om enkele ondergeschikte elementen" en "de bescherming (...) precies (beoogt) deze elementen op langere termijn weg te werken of hun impact op de omgeving zodanig te verzwakken dat het algemeen belang hierbij gebaat is"; dat niet blijkt dat de minister door de historische waarde van het beschermde dorpsgezicht te hebben aangenomen, de grenzen van de wettigheid is te buiten gegaan; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat luidens het achtste middel de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen miskend werd, doordat "in de bestreden beslissing elke ernstige formele motivering ontbreekt" en doordat de beslissing "nergens ingaat op de talrijke, en omstandig toegelichte bezwaren en opmerkingen van verzoeker";

Overwegende dat het besluit van 3 september 1992 is ingegeven door "het algemeen belang gevormd door historische waarde"; dat dit niet formeel in het besluit van 3 september 1992 tot uitdrukking wordt gebracht; dat het de verzoeker niet belet heeft in het vorige middel uitgebreid de wettigheid van het motief te bestrijden; dat zijn belangen door de niet-vermelding niet zijn geschaad; dat de formele motiveringseis niet vergde dat de overheid op de bezwaren en opmerkingen van verzoeker inging; dat het middel wordt verworpen;

Overwegende dat luidens het negende middel geen enkele rechtsnorm met kracht van wet aan de minister toelaat om de algemene voorschriften inzake

instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten toepasselijk te verklaren op een nog niet definitief gerangschikt dorpsgezicht; dat verzoeker er in de memorie van wederantwoord en de laatste memorie op wijst dat artikel 7, tweede lid, van het decreet van 3 maart 1976 enkel toepasselijk is op de definitieve bescherming en dat er geen tegenhanger van bestaat met betrekking tot het ontwerp van lijst van te beschermen monumenten of dorpsgezichten;

Overwegende dat het bestreden ontwerp van lijst de beschikkingen toepasselijk verklaart van het koninklijk besluit van 6 december 1976 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van de monumenten en de stads- en dorpsgezichten vermeld in de bij ministerieel besluit vastgestelde ontwerpen van lijst van de voor bescherming vatbare monumenten en stads- en dorpsgezichten, of van definitief bij koninklijk besluit beschermde monumenten en stads- en dorpsgezichten; dat het koninklijk besluit als rechtsgrond de artikelen 5, § 4, en 11, § 2, van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten inroept; dat artikel 5, § 4, de voorlopig beschermde monumenten en stads- en dorpsgezichten betreft; dat volgens het voorschrift "de door een koninklijk besluit bepaalde algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud" "onverminderd" gelding moeten hebben; dat artikel 5, § 3, regelt wanneer de rechtsgevolgen in werking treden; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat luidens het tiende middel verzoekers recht op privacy wordt geschonden door het toepasselijk verklaren op zijn eigendom van de bepalingen van het koninklijk besluit van 6 december 1976 en meer bepaald artikel 3, 11°, ervan; dat wordt toegelicht dat die bepaling hem het recht ontneemt om zijn privacy te beschermen tegen de

onregelmatige "lichten" en/of "uitzichten" vanuit de woning aan de Jagersdreef 5; dat volgens de laatste memorie "het respect dat de overheid, krachtens art. 8 E.V.R.M., aan de dag moet leggen t.a.v. de privacy van de burger, ook (impliceert) dat de overheid maximale wettelijke middelen geeft aan de burger die schendingen van zijn privacy ondergaat van de zijde van andere burgers";

Overwegende dat het middel samen moet worden gelezen met de volgende passus uit het verzoekschrift :

> "Bovendien kan verzoeker zijn eigendom, zichzelf en zijn gezin niet meer op nuttige wijze afschermen van schendingen van zijn privacy, vanwege de bewoners van het pand Jagersdreef 5, die in hun woning onregelmatige 'lichten' of 'uitzichten' hebben vanwaaruit zij 'inkijk' hebben in de woning en in de tuin, onmiddellijk achter de woning van verzoeker.
> Verzoeker streeft met name een vergunning na om achteraan zijn woning een veranda te bouwen, van aard om de nadelige uitwerking van de bedoelde onregelmatige 'lichten en uitzichten' weg te nemen. Deze veranda zal, volgens de bestaande plannen, steun nemen op de muur die als scheiding dient tussen verzoekers eigendom, en het eigendom Jagersdreef 3.
> Ingevolge het bestreden besluit zal deze vergunning, naar verzoeker meent te moeten vrezen, niet kunnen worden afgeleverd";

Overwegende dat het in het middel gewraakte artikel 3, 11°, van het koninklijk besluit van 6 december 1976 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van de monumenten en de stads- en dorpsgezichten vermeld in de bij ministerieel besluit vastgestelde ontwerpen van lijst van de voor bescherming vatbare monumenten en stads- en dorpsgezichten, of van definitief bij koninklijk besluit beschermde monumenten en stads- en dorpsgezichten, luidt als volgt :

> "Volgende werken tot instandhouding of onderhoud zijn verboden behoudens schriftelijk te verlenen toelating van de Minister of van zijn gemachtigde :
> (...)

11° aanbrengen, vervangen of wijzigen van allerhande straatmeubilair, zoals bloembakken, banken, lantaarns, verlichtingspalen, pompen, parkeermeters, hekkens, wachthuisjes en andere voor het uitzicht belangrijke elementen";

Overwegende dat een veranda niet als "straatmeubilair" te beschouwen is en dan ook niet door het aangehaalde voorschrift geviseerd wordt; dat de betreffende verbodsbepaling overigens niet absoluut is, maar vrijstelling ervan mogelijk is; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker tegen de definitieve bescherming van 24 juni 1993 twaalf middelen aanvoert; dat de eerste acht overeenstemmen met het eerste, respectievelijk het tweede, het vijfde, het zesde, het zevende, het achtste, het negende en het tiende middel tegen de ontwerplijst van 3 september 1992; dat zij om dezelfde redenen niet gegrond zijn;

Overwegende dat luidens het negende middel het advies van 10 februari 1993 van de koninklijke commissie voor monumenten en landschappen niet regelmatig is omdat het adviesverslag is ondertekend door de H. CRAEYBECKX, voorzitter, die zelf niet aan de vergadering deelnam en omdat niet blijkt dat het verslag is ondertekend door een ander persoon die de vergadering geldig zou hebben voorgezeten; dat volgens de memorie van wederantwoord niet blijkt wie de vergadering van de koninklijke commissie heeft voorgezeten en dat bijgevolg niet kan worden uitgemaakt of de vergadering regelmatig is verlopen;

Overwegende dat de koninklijke commissie voor monumenten en landschappen op 10 februari 1993 advies heeft uitgebracht over het voorstel tot bescherming als dorpsgezicht van "Zoerselhof: omgeving

van het kasteel"; dat bij afwezigheid van voorzitter H. CRAEYBECKX kennelijk F. BAUDOUIN, ondervoorzitter van de tweede afdeling, het voorzitterschap van de vergadering heeft waargenomen; dat de schriftelijke neerslag van het advies aan de gemeenschapsminister dan weer wel door voorzitter H. CRAEYBECKX, tezamen met secretaris S. VAN NUFFEL, is ondertekend; dat de Raad van State geen "algemeen beginsel van de werking van elk administratief orgaan of college" bekend is dat zich daartegen zou verzetten; dat voorts het koninklijk besluit van 16 november 1976, waarnaar verzoeker in het verzoekschrift in dit verband nog verwijst, alleen betrekking heeft op de samenstelling, organisatie en bevoegdheid van de koninklijke commissie voor monumenten en landschappen "voor wat de provinciale commissie betreft"; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat in het tiende middel wordt aangevoerd dat de wet van 29 juli 1991 is geschonden, dat elke ernstige formele motivering ontbreekt, dat niet wordt ingegaan op de concrete bezwaren die verzoeker heeft ingediend en dat de gelijktijdige betekening van een kopie van het advies, dit advies nog niet tot een onderdeel van het bestreden besluit maakt;

Overwegende dat de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen de administratieve overheid er niet toe verplicht in het besluit tot bescherming van een dorpsgezicht expliciet de opmerkingen en bezwaren te beantwoorden die tijdens de voorafgaande procedure tegen de bescherming zijn ingebracht; dat het volstaat dat het besluit opgeeft om welke redenen van artistieke, wetenschappelijke, historische, volkskundige, industrieel-archeologische of andere sociaal-culturele waarde het bestuur van oordeel is dat het beschermde stads- of dorpsgezicht van algemeen belang is;

Overwegende dat het besluit van 24 juni 1993 de omgeving van het kasteel en de woningen ter Jagersdreef 3-5-7 te Zoersel beschermt als dorpsgezicht "om reden van historische waarde"; dat de aanhef uitdrukkelijk verwijst naar het advies van 10 februari 1993 van de koninklijke commissie voor monumenten en landschappen; dat het advies tezamen met het beschermingsbesluit aan verzoeker is betekend geworden en hem dus bekend is; dat het met betrekking tot de historische waarde vermeldt :

> "de huidige aanleg is nog een getrouwe weerspiegeling van de originele inplanting van de gebouwen. De tuinaanleg voor het kasteel geeft aan het kasteelgebouw het vereiste perspectief. De rest van het gebied wordt gekarakteriseerd door een zeer markante drevenaanleg die vanuit het kasteel vertrekt.
> De enkele gebouwen die hierin zijn ingeplant behoren tot de oudste bouwkundige resten van het domein en sluiten nauw aan bij de voormalige bedrijvigheid van het kasteel en zijn afhankelijkheden";

dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat luidens het elfde middel het beschermingsbesluit van 24 juni 1993 de rechtens vereiste feitelijke grondslag mist; dat ter toelichting verzoeker verwijst naar de uiteenzetting van het vijfde middel (het zevende tegen de ontwerplijst); dat hij voorts betwist dat zijn eigendom behoort tot de originneel ingeplante gebouwen of tot de oudste bouwkundige resten van het domein, en dat de plaatsen zich nog zouden bevinden in dezelfde staat als waarin ze zich oorspronkelijk bevonden;

Overwegende dat het middel grotendeels eensluidend is met het zevende middel tegen de ontwerplijst van 3 september 1992; dat niet de bescherming van verzoekers eigendom als monument aan de orde is, maar de bescherming van een veel ruimer geheel als dorpsgezicht; dat verzoeker niet aantoont dat de verwerende partij,

door de omgeving van het kasteel en de woningen Jagersdreef 3-5-7 te Zoersel om reden van historische waarde als dorpsgezicht te beschermen, de grenzen van de haar toekomende discretionaire beoordelingsbevoegdheid heeft overschreden; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat luidens het twaalfde middel de door artikel 2 van het besluit van 24 juni 1993 ingestelde eigendomsbeperkingen leiden tot een wezenlijke beperking van zijn privacy; dat wordt toegelicht dat de beperkingen in strijd komen met het artikel 8, § 2, E.V.R.M. dat de overheid niet toelaat om enkel met het oog op de bescherming van dorpsgezichten beperkingen te stellen aan het recht van een individu op bescherming van zijn privacy; dat volgens de memorie van wederantwoord het middel samengelezen moet worden met het achtste middel (het tiende tegen de ontwerplijst);

Overwegende dat het middel wezenlijk samenvalt met het tiende middel tegen de ontwerplijst van 3 september 1992; dat het om dezelfde redenen niet gegrond is;

Overwegende dat de beide beroepen ongegrond zijn,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De beroepen worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de beroepen, bepaald op achtduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig februari tweeduizend, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. TRUYENS. **M. VRINTS.**